Dosar contravenţional nr. 5r-1422/2025
Nr. PIGD 4-25108051-09-5r-29072025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 iulie 2026
mun.Bălți

Judecătoria Bălţi (sediul central),
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Igor Mozgovoi
Grefier Constanţa Rusu
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Roman Tișchevici
În lipsa:
Avocatului Veaceslav Spalatu
Contestatarului Aureliu Pîntea

examinînd în şedinţă judiciară publică cauza contravenţională la contestaţia depusă de către avocatul Spalatu Veaceslav în numele lui Pîntea Aureliu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 09.07.2025 întocmit de inspectorul principal SPC a Biroului vamal Nord, Lungu Andrei şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată întocmită de şeful Biroului vamal Nord, Iurco Igor prin care Pîntea Aureliu a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional,

Termenul de examinare a cauzei: 29.07.2025 - 28.07.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. La 09.07.2025 în privinţa lui Pîntea Aureliu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie prin care a fost tras la răspundere contravenţională conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional şi adoptată decizia de sancţionare din aceiaşi dată, prin care a fost reţinut în sarcina numitului faptul că, la 13.04.2023 de către Pîntea Aureliu a fost introdus pe teritoriul R. Moldova prin postul vamal „Criva” un automobil model „*****” n/î *****în regim de admitere temporară care pînă în prezent nu a fost scos de pe teritoriul R. moldova, astfel încălcînd termenul legal de admitere temporară.

1.1. Prin decizia şefului Biroului vamal Nord, Iurco Igor din 09.07.2025 în privinţa lui Pîntea Aureliu a fost aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de 1300 unităţi convenţionale în sumă de 65000 lei, cu obligarea scoaterii de pe teritoriul R. Moldova a automobilului n/î *****în termen de 30 zile.

2. Manifestându-şi dezacordul cu tragerea la răspunderea contravenţională şi pledând nevinovat, petiţionarul Pîntea Aureliu prin intermediul apărătorului Spalatu Veaceslav, la 24.07.2025 a atacat în ordinea art. 448 Cod contravenţional decizia agentului constatator de aplicare a sancţiunii contravenţionale, solicitînd admiterea contestaţiei, anularea actelor contestate cu încetarea prezentei cauze din lipsa faptului contravenţiei.

3. Autorul contestației a invocat nelegalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, susținând, în esență, că în acțiunile sale lipsește fapta contravențională imputată. Autorul contestației a invocat existența unor pretinse vicii de formă ale procesului-verbal, apreciind că acestea atrag nulitatea actului, făcând referire, între altele, la pretinse deficiențe privind încadrarea juridică a faptei, conținutul procesului-verbal și respectarea exigențelor procedurale prevăzute de Codul contravențional. De asemenea, acesta a susținut că agentul constatator nu ar fi administrat suficiente probe pentru dovedirea vinovăției, invocând încălcarea principiului prezumției de nevinovăție și a dreptului la un proces echitabil, solicitând, în consecință, anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional.

4. În cadrul ședinței de judecată, contravenientul Pîntea Aureliu, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința de judecată nu s-a prezentat, astfel instanța de judecată ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, de faptul că contravenientul și-a delegate un apărător în cadrul procesului, reținînd prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional şi având în vedere practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanţa judecătorească a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa contravenientului.

Avocatul Spalatu Veaceslav, în ședință de judecată fiind legal citat, inclusiv la adresa electronică, la fel nu s-a prezentat și nu a solicitat amînarea examinării contestației, iar instanța pentru a nu tărăgăna examinarea acestor categorii de cauzei a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia.

În ședință de judecată reprezentantului agentului constatator Tișchevici Roman, s-a prezentat, solicitând respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

5. În cadrul şedinţei de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM 01009651 din 09.07.2025 și decizia de sancţionare seria/nr. DSV01001845 din 09.07.2025.

6. Audiind opinia participantului la proces, examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestaţia înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată consideră contestaţia neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

7. În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) si (11) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îsi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (11).

În sensul art. 403 alin. (1) si (2) Cod contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.79 alin.(3), art. 265, 287, 2871, 2872 se constată si se examinează de Serviciul vamal.

Sînt în drept să examineze cauze contravenţionale şi să aplice sancţiuni şefii birourilor şi posturilor vamale şi adjuncţii lor, şefii echipelor mobile.

7.1. Conform materialelor dosarului, la 09.07.2025 în privinţa lui Pîntea Aureliu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie prin care a fost tras la răspundere contravenţională conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional şi adoptată decizia de sancţionare din aceiaşi dată, prin care a fost reţinut în sarcina numitului faptul că, la 13.04.2023 de către Pîntea Aureliu a fost introdus pe teritoriul R. Moldova prin postul vamal „Criva" un automobil model „*****" n/î *****în regim de admitere temporară care pînă în prezent nu a fost scos de pe teritoriul R. moldova, astfel încălcînd termenul legal de admitere temporară.

Prin decizia şefului Biroului vamal Nord, Iurco Igor din 09.07.2025 în privinţa lui Pîntea Aureliu a fost aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de 1300 unităţi convenţionale în sumă de 65000 lei, cu obligarea scoaterii de pe teritoriul R. Moldova a automobilului n/î *****în termen de 30 zile..

8. Contravenientul prin intermediul apărătorului nefiind de acord cu procesul-verbal si decizia sus indicate, le-a contestat.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1]alin.(8).

La 24.07.2024 contravenientul prin intermediul apărătorului a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, din 09.07.2025.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravenţional.

9. Potrivit art. 1 alin. (4) Cod vamal nr. 95/2021 în vigoare la 01.01.2024 activitatea vamală se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declaraţia vamală şi alte documente, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie. În cazul trecerii ilegale de mărfuri, inclusiv de mijloace de transport, peste frontiera vamală, se aplică legislaţia vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

În sensul prevederilor art. 427 alin. (19) Cod Vamal nr. 95/2021, mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319/1 pct. 3) lit. a) şi b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea verbală sau altă acţiune a mijlocului de transport, fără deţinerea autorizaţiei şi cu exonerare de la prezentarea garanţiei. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acţiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acţiune de 180 de zile este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod. Mijloacele de transport rutier înmatriculate în Ucraina pot rămâne sub regimul vamal de admitere temporară până la 1 august 2025 cu condiţia obţinerii de către cetăţenii ucraineni a unui statut conform Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Tot aici se notează că, potrivt art. 1 pct. 43 Cod vamal nr. 1149/2000 declarare prin acţiune - formă de declarare expresă (vădită) a mijlocului de transport auto, care scuteşte persoana fizică de completarea unor acte vamale cu condiţia prezentării organelor vamale amplasate în punctele de trecere a frontierei de stat a actelor de înmatriculare a mijlocului de transport auto (respectînd condiţiile prevăzute la art.10 alin.(3) din Legea cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice), cu înregistrarea ulterioară a acestuia în sistemul informaţional al Serviciului Vamal. În cazul aplicării formei de declarare prin acţiune, acte vamale nu se eliberează.

Potrivit art. 184/1 Cod vamal: persoanele fizice rezidente şi cele nerezidente, prin derogare de la prevederile art. 20 al Codului vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova mijloace de transport auto, indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acţiune şi plasate în regimul vamal de admitere temporară pe un termen de pînă la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei şi cu respectarea următoarelor condiţii:

- mijloacele de transport auto se află la evidenţă permanent în alte state;
- mijloacele de transport auto ale persoanelor fizice rezidente să fie deţinute în proprietate sau cu drept de folosinţă, fapt confirmat prin actele respective; persoanele fizice nerezidente să fie proprietar ai mijloacelor de transport auto şi să locuiască temporar în Republica Moldova, acestea fiind confirmate prin actele respective;
- mijloacele de transport auto să fie scoase de pe teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului acordat, conform regimului vamal de admitere temporară;... ”
- mijloacele de transport auto să nu fie folosite pentru transportul de mărfuri şi de pasageri; mijloacele de transport nu pot fi vândute, donate, transmise prin moştenire, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziţia unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decât cu acordul organului vamal, după plata drepturilor de import şi efectuarea procedurilor vamale.

Relevante în speţă sunt şi prevederile din Legea nr. 1569 din 20.12.2002 „cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM” care la art.10 alin. (31) stipulează că nerespectarea condiţiilor stabilite la alin. (3) lit. a)-d) se sancţionează conform legislaţiei în vigoare.

Deci, atât în Codul Vamal nr. 1149/2000 cât şi în Legea 1569 din 20.12.2002:
Persoanele fizice rezidente şi cele nerezidente, prin derogare de la prevederile art. 20 al Codului vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova mijloace de transport auto, clasificate la poziţiile tarifare 8702, 8703, 8704 (cu o greutate în sarcină maximă de maximum 5 t), 8711 şi remorcile ataşate la acestea (poziţia tarifară 8716), indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acţiune şi plasate în regimul vamal de admitere temporară pe un termen de pînă la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei şi cu respectarea următoarelor condiţii:
c) mijloacele de transport auto să fie scoase de pe teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului acordat, conform regimului vamal de admitere temporară.

Astfel, prin prisma articolelor sus precitate, se atesta faptul că, persoanele fizice au dreptul de a introduce (trecerea de facto a frontierei vamale) mijloace de transport... doar în cazul în care mijlocul de transport auto va fi declarat expres (vădit) şi plasat în regim vamal de admitere temporară care determină statutul mijlocului în funcţie de scopul operaţiunii şi de destinaţia mărfurilor pe un termen de pînă la 180 zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive...

În contextul celor expuse, instanţa accentuează faptul că, regimul vamal de admitere temporară a mijloacelor de transport declarate prin acţiune conform art. 184/1 Cod vamal este o operaţiune cu titlu temporar ce are drept efect suspendarea totală de drepturi de import. Astfel, sunt acordate anumite facilităţi de către stat cu condiţia respectării anumitor condiţii, ceia ce nu au fost respectate de către Pîntea Aureliu, manifestate prin nescoaterea mijlocului de transport de pe teritoriul R. Moldova.

În schimb, în cadrul desfăşurării procesului contravenţional de către agentul constatator au fost acumulate probe - din care considerente nu a fost scos mijlocul de transport din speţă de pe teritoriul R. Moldova.

Astfel, potrivit probelor prezentate de către agentul constatator şi anume informaţia despre traversarea frontierei R. Moldova din 17.03.2025 mijlocul de transport cu n/î *****, prin declarare prin acţiune a fost introdus în R.Moldova la 13.04.2023 /de către şoferul Pîntea Aureliu/, respectiv mijlocul de transport suscitat nu a fost scos din ţară în termenii prevăzuţi, nici până în prezent.

Conform art. 8 Cod contravenţional - persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie.

Conform art. 10 Cod contravenţional - constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1) Cod contravenţional - contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă.

Conform art. 14 alin. (2) Cod contravenţional - contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Potrivit art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor si a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor si a altor valori, scoase cu obligaţia de a fi returnate în termenele stabilite în actele referitoare la asumarea acestei obligaţii, nerespectarea măsurilor de politică economică si a restricţiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracţiunii: pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, -se sancţionează cu amendă de la 1300 la 1500 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor si valorilor respective, după caz.

10. În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine în atentia lui Pîntea Aureliu fapta reţinută la pct. 1 din prezenta hotărîre iar vinovăţia numitului se confirmă pe deplin prin probele anexate de către reprezentantul agentului constatator în materialul prezentat şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM 01009651 din 09.07.2025 și decizia de sancţionare seria/nr. DSV01001845 din 09.07.2025; informații despre traversarea frontierei RM, procesul-verbal de audiere a contravenientului din 16.04.2025; copia ordinului n67-O a Serviciului Vamal din 18.02.2025; răspunsul Comisiei securiațională, apărare și ne publică din 20.11.2024.

Conform prevederilor art. 374 alin. (2) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Aceeaşi prevedere legală se conţine şi în dispoziţia art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, care statuează că autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În această ordine de idei instanţa reţine că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă, iar instanţa reţine că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

Sub acest aspect instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constatată pe baza constatărilor personale a

agentului constatator şi a probelor acumulate, iar lui Pîntea Aureliu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, propunând probe în dovedirea susţinerilor sale.

În consolidarea acestei poziţii instanţa de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate. În acest sens este de menţionat că, în jurisprudenţa CtEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt, în principiu, contrare Convenţiei.

În aşa mod Curtea a constatat anterior că, prezumţiile de fapt şi de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel instanţa consideră că, vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente şi concludente prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanţei careva probe pertinente şi concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional, instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

11. Instanța nu poate împărtăși argumentele dezvoltate de autorul contestației, întrucât acestea pornesc de la premisa că simpla existență a unei interpretări alternative a situației juridice este suficientă pentru a înlătura concluziile actului administrativ contestat.

Or, într-un stat de drept, actele juridice nu sunt răsturnate prin ipoteze, ci prin demonstrații, iar legalitatea nu se prezumă în favoarea interpretării celei mai convenabile, ci se stabilește prin raportarea faptelor la norma juridică incidentă. De aceea, procesul jurisdicțional nu urmărește identificarea celei mai elaborate construcții argumentative, ci verificarea dacă argumentele invocate au aptitudinea de a infirma, în mod obiectiv și convingător, temeiurile de fapt și de drept care au fundamentat emiterea actului contestat.

Tot astfel, instanța apreciază că o parte considerabilă dintre criticile formulate confundă existența unei situații de fapt cu consecințele juridice pe care legea le atașează acesteia. Dreptul nu operează prin echivalențe deduse, ci prin efecte expres prevăzute de lege. Atribuirea unor consecințe juridice pe care norma nu le consacră în mod explicit ar

însemna ca interpretarea să substituie voința legiuitorului, iar judecătorul să creeze drept acolo unde legea nu l-a creat. O asemenea abordare este incompatibilă cu principiul legalității, care impune ca atât obligațiile, cât și cauzele de exonerare de răspundere să rezulte din lege, iar nu dintr-o interpretare extensivă a acesteia.

Nu poate fi primită nici teza potrivit căreia orice pretinsă neregularitate de redactare a procesului-verbal conduce, în mod automat, la nulitatea acestuia.

O asemenea concepție transformă forma într-un scop în sine și deplasează procesul de la verificarea legalității conduitei persoanei la verificarea perfecțiunii stilistice a actului procedural.

Or, finalitatea procesului contravențional nu constă în sancționarea imperfecțiunilor lipsite de relevanță juridică, ci în stabilirea existenței sau inexistenței unei încălcări a legii. Nulitatea nu constituie o recompensă pentru identificarea unei omisiuni formale și nici un mecanism prin care răspunderea juridică poate fi înlăturată independent de existența unei vătămări reale. Ea reprezintă un remediu excepțional, justificat numai atunci când neregularitatea afectează însăși posibilitatea realizării unui proces echitabil sau împiedică aflarea adevărului.

În egală măsură, instanța nu poate reține că simpla contestare a concluziilor agentului constatator echivalează cu răsturnarea acestora. Dreptul la apărare garantează dreptul de a combate acuzația, însă nu exonerează partea de obligația de a demonstra, prin probe pertinente și concludente, că realitatea juridică este alta decât cea rezultată din ansamblul probelor administrate. În lipsa unor asemenea elemente obiective, argumentația rămâne la nivelul unei interpretări concurente, iar interpretările concurente nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a înlătura efectele unui act emis în exercitarea atribuțiilor conferite de lege.

Invocarea dispozițiilor Convenției Europene a Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții Europene nu poate conduce la o concluzie diferită. Aceste garanții consacră obligația instanței de a realiza un control efectiv al legalității și temeiniciei actului contestat, însă nu transformă prezumția de nevinovăție într-o prezumție de nelegalitate a actelor autorităților publice și nici nu impun admiterea contestației ori de câte ori partea formulează o interpretare alternativă a situației juridice.

Exigențele unui proces echitabil sunt satisfăcute atunci când soluția instanței rezultă dintr-o evaluare obiectivă, completă și imparțială a probelor administrate, iar nu din simpla existență a unor opinii juridice diferite asupra aceleiași situații de fapt.

12. Cu privire la sancţiunea aplicată de către agentul constatator instanţa apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Cod contravenţional şi în limitele stabilite de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

În acest sens, instanţă de judecată reţine faptul că agentul constatator a examinat complet şi obiectiv circumstanţele cauzei şi a prezentat suficiente probe pertinente şi concludente în vederea demonstrării vinovăţiei lui Pîntea Aureliu de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

Reieşind din faptul că, argumentele contestatarului sunt pur declarative şi nu pot fi puse la baza unei hotărîri de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie, în

lipsa unor probe, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestaţia, ca fiind neîntemeiată.

13. În baza art. art. 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Contestaţia depusă de avocatul Spalatu Veaceslav în numele lui Pîntea Aureliu se respinge ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM 01009651 din 09.07.2025 întocmit de agentul constatator Lungu Andrei din cadrul Biroului vamal Nord şi decizia de sancţionare seria/nr. DSV01001845 din 09.07.2025 întocmit de şeful Biroului vamal Nord, Iurco Igor, prin care Pîntea Aureliu a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, se menţin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: **Igor Mozgovoi**